

מד"ס עובר לעשייתן" - אבל שם מובן שאין החידוש בעצם הברכה, אלא רוצה להדגיש שגם ברכה על מצוה מד"ס צ"ל עובר לעשייתן, וממילא כן הי' צ"ל דין ברכת נש"ק מעיקר הדין, רק שהמנהג אינו כן, כמ"ש בהמשך הסעיף.

סי' שסו סי"ח (לענין עירובי חצרות): "וצריך לברך עליו אקב"ו על מצות עירוב, כמו שצריך לברך על כל מצות של דבריהם" - ואולי הו"א משום שאין חיוב לעשות עירוב - אבל לכא' אינו, שהרי אדה"ז כותב בתחילת הסעי': "מצוה לחזור אחר עירובי חצרות, כדי שלא יבא לטלטל באיסור", וע"ז ממשיך לענין הברכה. ואולי עדיין י"ל, שכיון שאינו מצוה מצ"ע רק כדי שלא יבא לטלטל, הו"א שאין סוג מצוה כזו (שהוא לאפרושי מאיסורא) חייב בברכה, וקמ"ל שמ"מ מברך כדרך שמברך על שאר מצות. וצ"ע בזה.

סי' שצה ס"א (לענין שיתופי מבואות): "ומברך עליו על מצות עירוב" - וי"ל (אם כנים דברים הנ"ל שיש חידוש בההדגשה לענין עירובי חצרות) שסמך על מש"כ לפנ"ז סי' שסו, ובפרט שכאן הקדים "מצוה לחזור אחר שיתופי מבואות כמו אחר עירובי חצרות", וא"כ אין צריך להדגישו עוד הפעם.

סי' תמו ס"א (לענין ביעור חמץ ביו"ט): "המוצא בפסח חתיכת חמץ . . . אם הוא חוה"מ חייב לבערו מן העולם מיד שיראנה ויברך אקב"ו על ביעור חמץ, אע"פ שכבר ביטל כל חמצו בליל י"ד, מ"מ חייב לבערו מד"ס שמא ישכח ויאכלנה, וחייב לברך כמו שמברכין על כל מצות מד"ס" - אבל שם י"ל שהוא חידוש, וכמו שממשיך שאינו נכלל בהברכה שבירך בליל י"ד, כמ"ש באריכות.

סי' תעה סי"ב (לענין מרור שהוא מדרבנן בזה"ז (ע"ש סט"ו)) - שם כתב שמברכין בלי שום הסבר נוסף.

סי' תפח ס"ב (לענין הלל): "בכל שלש רגלים צריך לגמור ההלל ביום ולברך עליו אקב"ו לקרות ההלל, לפי שהוא מצוה מד"ס מתקנת הנביאים".

סי' תפט ס"ג (לענין ספה"ע): "וקודם שיספור בלילה צריך לברך כדרך שמברכין על כל המצות בין של תורה בין של ד"ס" - והנה מה שהזכיר שניהם (מצוה מה"ת ומצוה מד"ס), כנראה הוא מצד המחלוקת שהביא לעיל (ס"ב) אם ספה"ע בזה"ז היא מה"ת או מד"ס, ושם פסק להלכה שהיא מד"ס, זכר למקדש. אבל מ"מ צ"ע, למה